

349.

Τὸ μέγιστον τοῦ ἔρωτος θαῦμα εἶναι ἡ ἀπό τῶν διαθρύψεων ἀπαλλαγῆ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐκαστος φέρει ἐν ἑαυτῷ Προμηθέα εἶνε δημιουργός, ἀνάρτης καὶ μάρτυς (Ἐλισάβετ τῆς Ρωμανίας).

* * * Οὐδείς ὑπάρχει μέγας ἀνὴρ ἀπέναντι τοῦ ἱατροῦ τοῦ (Ἀλέξανδρος τῆς Ὀλλανδίας).

* * * Ὁ πιστεύων, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐγκτεται ἐν φλεγμαίνουσῃ φιλοτιμίᾳ μᾶλλον ἢ ἐν ἀβροῦ καὶ ἀπλῶ αἰσθηματι, φρονεῖ, ὅτι τὸ ἀχανές πέλαγος σθενύνει τὴν δίψαν μᾶλλον ἢ καθαρὸν καὶ διαυγές ὕδωρ μικρᾶς πηγῆς (Καστελάρ).

* * * Ἐπιτέλει τὰ καθήκοντα, γαῖα δὲ μιχθήτω πυρὶ (Βάδιγκτων).¹

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κομφευσόμενος φοιτητής, διερχόμενος μετὰ τινος φίλου τοῦ ἐνώπιον τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βερυέ, λέγει αὐτῷ ὑπερφηφῶν :

— Αὐτός, φίλε μου, εἶνε ὁ ῥάπτης μου.

— Ἄμ. δέ. Διὰ ποῖόν μὲ παίρνεις ; Ἄν ὁ Βερυέ ἦτο ὁ ῥάπτης σου, ἴσχυομαι νὰ περάσῃς ἔμπροστὰ ἀπ' τὸ μαγαζὶ του ;

Ο ΚΟΥΚΟΣ

Τ' ἄκουσες, φῶς μου, τὸ πουλὶ ποῦ βγαίνει βράδυ, βράδυ,

Αὐτὸ ποῦ φέρνει στὰ φτερά τῆς λύπης τὸ μαγνέδι ;

Ποῦ ὅταν τῆς γῆς ἡ ταραχὴ πάσῃ ἀπὸ πέρα ἕως πέρα,

Κι' οὔτε κουδοῦνι πλέον λαλῆ, οὔτε βοσκοῦ φλογέρα,

Αὐτὸ, πουλὶ ἀξενγάρωτο, σ' ἔρρο κλαρὶ καθίζει,

Καὶ μὲ παράπονο κοντὸ τὸ μοιρολόγι ἀρχίζει ;

* Ἄν δὲν φοβεῖται, ἀγάπη μου, τὰ ἔστωικὰ τοῦ δάτου,

* Ἐλα μαζὶ μου στὸ βουνὸ καὶ τὸ πουλὶ ἀφουράστου !

Βλέπεις ἐκεῖνην τῆ φτελεῖα καρσὶ στὸ κυπαρίσσι ;

Πότ' ἐκεῖ ἴπνω κάθεται, καὶ πότε στὸ ἔρροκκλησι ;

* Ὅταν δὲ τ' ἄλλα τὰ πουλιὰ, κοιμμένα στὴ φωλεὰ τους,

Χορτάτα ἀποκοιμίσουνε τ' ἀμάλλιαγα μικρά τους,

Μόλις ἡ ἀγνή τοῦ φεγγαριοῦ λαμπάδα ἀναγαλλιάσῃ

Καὶ μοναξιάς, καὶ σὺδενδρα, καὶ ποταμοῦ, καὶ δάση

Μόλις ἡ πάχη τοῦ βουνοῦ χύση πνοαὶς δροσάταις,

* Ὅλο λιθάνι ἀγραμπελῆς καὶ θυμαιοῦ γεμάταις,

Τότε τῆς λύπης τὸ πουλὶ, τότε τῆς τρύφα ἀφίνει,

Καὶ σὲ τραγοῦδι νεκρικὸ τὸν στεναγμοῦ του χύνει.

* Ἀρχίζει κ' ὁ ὅ— αὐτοὺλιάζεται— δεῦτερο κ' ὁ ὅ φωνάζει,

Κ' ὁ ὅ ξαναλέει, κ' ἀκούωντας, κ' ὁ ὅ ἡ λαγκαδιὰ ἀ—

ναράζει.

Τρέχει ἀπὸ δένδρον σὲ δένδρον, κ' ἀπὸ ἴγυαλὸ σὲ βράχι,

Κάνεις δὲν τ' ἀποκρίνεται παρὰ ἡ σπηλιὰ μονάχη.

* Ἐν ὅμως τύχη τοῦ πουλιοῦ τὸν ὀλονόχτιο θῆνη

Νὰ μεταφέρῃ ὁ ἀντίκαλος πρὸς τὸ λειβάδι ἐκεῖνο,

* Ἀνίσως πρὸς τὸ χάραγμα τοῦ λαγαδιοῦ τὸ ἀγέρι

Στὴν παρακάτω ἀερογαλιὰ τοῦς σναγμοῦς του φέρη,

1. Ἀπεσπᾶσθησαν ἐκ τῆς Paris-Murcie, εἰκονογραφημέ-

νης ἐφημερίδος, ἐκδοθείσης ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὑπὲρ

τῶν θυμάτων τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμυρῶν, περιεχομένης

δὲ αὐτόγραφα ἀποφθέγματα βασιλέων, πριγκιπῶν, πολι-

τικῶν, συγγραφέων καὶ ἄλλων ἠρώων καὶ ἠρωίδων ἐν

ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις. Τῆς ἐφημερίδος ταύ-

της, ἥς μόνον εἰς ἀριθμὸς ἐκδοθήσεται, ἐπωλήθησαν, πρὸς

1 φράγκον, ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀντιτύπων. Σ. τ. Δ.

Τότε μὲ μίᾳς δέκα φωναῖς κάθε λογιῆς προβαίνου
Ποῦ ἀδελφικὴ ἀνταπόκρισι μὴ μετὴν ἄλλη δένου
Κ' ὁ ὅ τὸτ' ἐδῶ, κ' ὁ ὅ τὸτ' ἐκεῖ, κ' ὁ ὅ βγαίνει ἀπ' τὸ γε—
[φῶρι,
Κ' ὁ ὅ παρεμπρός, καὶ πάλιν κ' ὁ ὅ ἕως τὸ ἴσπερὸ ἀ—
[κρωτήρι.

Ἐν Λιτόρνῳ, 1879.

Z.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην ὁ χειμῶν ἐνέσκηψεν ἐφέτος ἐξαιρετικῶς ὀδυμῶς. Ἐν Παρισίοις πυκνὴ χιών διέκοψεν ἐπὶ ἡμέρας ὄλας πᾶσαν συγκοινωνίαν, καὶ ἡ συνήθως τοσοῦτον θορυβώδης πόλις ὤμοιάζε νεκρά. Πολλὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν ἐπαισθητῆ δὲ κατέστη ἰδίως ἡ ἔλλειψις τοῦ γάλακτος, ὅπου κομίζουσι οἱ χωρικοὶ ἐκ τῶν περιχώρων. Φυσικῶ τῶ λόγῳ, ὁ χειμῶν ἐπολλαπλασίασε τὰ παθήματα καὶ τὰς στερήσεις τῶν πενήτων. Ἄλλ' οἱ Παραιοί ἐσπευσαν εἰς περιθαλψίν αὐτῶν μετὰ γενναιότητος, ἥτις ἔχει τι τὸ ἐπιβάλλον. Μόνη ἡ σύνταξις τοῦ «Φιγαρώ» συνέλεξεν ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἑπτακοσίας χιλιάδας φράγκων. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ διαδήλωσις εἶχεν ἐν μέρει καὶ πολιτικὴν σημασίαν, διότι τὰ συλλεγόμενα χρήματα θὰ διατεθῶσι διὰ τῶν ἱερέων καὶ τῶν κομητάτων, καθ' ὧν καταφέρονται οἱ δημοκρατικοί. Ἐν μέρος αὐτῶν ἐχρησίμευσεν ἤδη εἰς ἀνίδρυσιν «δημοσίων θερμαντηρίων», ἐν οἷς οἱ πένητες εὐρίσκουσι δωρεὰν πῦρ καὶ ὀλίγον ζεῦμα. Πάμπολλα ἀκατοίκητα οἰκήματα καὶ ἐργοστάσια μετεβλήθησαν ἐκ τοῦ προχείρου εἰς θερμαντήρια. Ἐτερος νεωτερισμὸς εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ «Φιγαρώ» εἶνε ἡ ἀνέγερσις μεγάλων κηλιδωτῶν πυραύνων (braseros) ἐν πάσαις ταῖς κεντρικαῖς πλατεῖαις, ἐνθα δύναται νὰ θερμαίνωνται πρὸς στιγμὴν οἱ ἀμαξήλαται, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ ἐν γενεῖ πάντες οἱ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἡναγκασμένοι νὰ διημερεύωσι καὶ νὰ διανυκτερεύωσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Ἀυπρωτέρα εἶνε ἡ τύχη τῶν θυμάτων τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι τὰ αὐτὰ μέσα βοηθείας. Μυριάδες ἀνθρώπων σπερδύονται ἐργασίας καὶ ἄρτου, καὶ πρὸς περιθαλψίν αὐτῶν κυρίως ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς ἑκτακτον πίστωσιν ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐν Σαλὼν οἱ λῦκοι εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ζητοῦντες βορᾶν. Ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ, ἥς τὸ κλίμα φημίζεται ὡς ἀφρικανικόν, τὸ ἔδαφος ἐκαλύφθη ὑπὸ παχυτάτου στρώματος χιόνος. Τὰ αὐτὰ ἀπαίσια μηνύματα ἔρχονται καὶ ἐξ Ἰταλίας. Τὸ θερμόμετρον σημειοῖ πολλαχῶ 10—15 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν· πολλοὶ δὲ ποταμοὶ καὶ ἐν ταῖς νοτιωτέραις ἐπαρχίαις ἐπάγωσαν. Ἐν Τερρέστη οἱ γέροντες δὲν ἐνθυμοῦνται παρόμοιον ψῦχος ἀπὸ τοῦ 1829, καὶ ὅμως εὐρισκόμεθα ἔτι εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χειμῶνος.